

Sygn. akt XGz 480/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział X Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Górna (ref.)

SSO Artur Tomanek

SSO Irena Giernatowska

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2012 r. we Wrocławiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.

przeciwko: P. T.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej IV Wydziału Gospodarczego z dnia 17 września 2012 r. (sygn. akt IV GNc 1332/12) w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty

postanawia:

I. uchylić zaskarżone postanowienie, co do punktu II zaskarżonego postanowienia z dnia 17 września 2012 r. w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu od nakazu zapłaty i sprawę przekazać Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 września 2012 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej V Wydział Gospodarczy oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty oraz w punkcie II odrzucił sprzeciw od nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy podniósł, iż przekroczenie terminu do wniesienia sprzeciwu powodujące jego odrzucenie, spowodowane było, zdaniem sądu zawinionym działaniem pozwanego. Pozwany uzasadniał brak winy faktem wysłania korespondencji na adres pod którym nie mieszkał. Zdaniem Sądu korespondencja została wysłana na adres zamieszkania pozwanego ujawniony w Ewidencji Działalności Gospodarczej. Sąd nie dał przy tym wiary, że pozwany pomimo wymeldowania nie przebywał pod adresem, na który została skierowana korespondencja, gdyż pozwany nie złożył wniosku o zmianę danych ujawnionych w ewidencji w tym zakresie. Pozwany wymeldował się z adresu ul. (...) w K. w dniu 18.09.2008r. Wniosek ten nie obejmował adresu zamieszkania przedsiębiorcy, a więc aktualny pozostał wpis o zamieszkaniu pozwanego przy ul. (...). Zdaniem Sądu Rejonowego okoliczność ta jednoznacznie świadczy o tym, że pozwany, pomimo wymeldowania przebywał pod tym adresem i miał możliwość odbioru korespondencji, gdyż w przeciwnym razie złożyłby wniosek o zmianę przedmiotowych danych. Sąd I instancji wskazał przy tym, że brak winy w uchybieniu terminu powinien być oceniany w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony należycie dbającej o swoje interesy i przy braniu pod uwagę

także uchybień spowodowanych lekkim niedbalstwem. Pozwany jako osoba prowadząca działalność gospodarczą winien wykazać się starannością wyższą od wymaganej w tego rodzaju sytuacjach i na bieżąco aktualizować dane w ewidencji działalności gospodarczej, jeżeli dochodziło do ich zmiany, mając na uwadze, że ewidencja stanowi źródło wiedzy o prowadzonej przez niego działalności i miejscu zamieszkania przedsiębiorcy. Skoro pozwany nie dokonał zmiany aktualizacji danych to w ocenie Sądu I instancji ponosi całą winę w uchybieniu terminu do wniesienia sprzeciwu, dlatego też odrzucił sprzeciw jako wniesiony po upływie określonego terminu.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się pozwany, który zaskarżył postanowienie w całości wnosząc o jego zmianę poprzez przywrócenie pozwanemu terminu do wniesienia sprzeciwu a ewentualnie o jego uchylenie. Orzeczeniu **zarzucił** :

1. Naruszenie przepisu postępowania tj.art. 168 § 1 k.p.c.; poprzez odrzucenie sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 01.08.2012r. pomimo braku winy strony pozwanej w uchybieniu terminu do dokonania przez pozwanego czynności procesowej polegającej na wniesieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty oraz pomimo powstania dla strony pozwanej ujemnych skutków procesowych w wyniku tego uchybienia.

2. Istotny błąd w ustaleniach faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż w dniu wytoczenia powództwa w przedmiotowym zakresie (tj. w dniu 21.02.2012r.) i w dniu wydania nakazu zapłaty (tj. w dniu 23.04.2012r.) adresem zamieszkania pozwanego ujawnionym w ewidencji działalności gospodarczej była ul. (...) w K. , w sytuacji gdy faktycznie (co wynika także ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego) miejscem zamieszkania i adresem pozwanego widniejącym w (...) przynajmniej od dnia 30.05.2011r., była ul. (...) w L..

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie, jednakże zaznaczyć trzeba, iż rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego przy zaprezentowanym (w postępowaniu pierwszoinstancyjnym) uzasadnieniu faktycznym było całkowicie poprawne.

W zażaleniu pozwany zaznaczył, iż wnosił o przywrócenie terminu dla wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w niniejszej sprawie, albowiem nie otrzymał tego nakazu i dowiedział się o sprawie w momencie podjęcia czynności przez komornika. Pozwany zarzucił iż z akt komorniczych dowiedział się iż cała korespondencja była kierowana na adres pod którym nie mieszka ani nie przebywa od 19.08.2008r. Nie brał udziału w postępowaniu sądowym nie ze swojej winy, Pozwany podkreślił, że zgodnie ze zmienionym wpisem do ewidencji działalności gospodarczej przynajmniej od dnia 30.05.2011r. miejscem zamieszkania i adresem pozwanego przedsiębiorcy była ul. (...),(...)-(...) L.. Na dowód przedstawił zaświadczenie o zmianie we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 30.05.2011r.

Ponadto pozwany zarzucił iż mając na względzie fakt, że pozew został wniesiony w dniu 20.02.2012r. stąd zdaniem pozwanego powód winien był w pozwie wskazać prawidłowy adres pozwanego aktualny na dzień wytoczenia powództwa, który wynikał z ewidencji działalności gospodarczej.

Sąd odwoławczy uwzględniając tak zaprezentowane zarzuty uznał, iż wobec tego całkowicie zasadne jest przeprowadzenie ponownego postępowania celem dokonania powtórnych ustaleń faktycznych stosownie do wskazanych wniosków dowodowych i w konsekwencji zasadna jest ponowna merytoryczna ocena wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty i pod tym kątem dokonana weryfikacja orzeczenia o odrzuceniu sprzeciwu.

Powołać się w tym miejscu należy na generalną zasadę wynikającą z regulacji stanowiącej podstawę oceny doręczenia zastępczego. Otóż doręczenie przewidziane w art. 139 § 3 k.p.c. oparte jest na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo. Domniemanie to jednak może być przez stronę obalone. Adresat może bowiem dowodzić, że pisma nie otrzymał i o nim nie wiedział.

Reasumując - wobec faktu, że okoliczności uzasadniające wniosek są w całości nowymi okolicznościami przedstawionymi dopiero na etapie postępowania zażaleniowego, ich ocena na poziomie drugoinstancyjnym pozbawiłaby pozwanego prawa do kontroli instancyjnej, tj. orzeczenia opartego na twierdzeniach, których sformułowanie możliwe było dopiero w wywiedzionym środku zaskarżenia.

Wobec powyższego wskazać trzeba, że rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego było prawidłowe, ale wobec nowo zaprezentowanego stanowiska, które powołane zostało dopiero w zażaleniu, konieczną jest ponowna ocena wniosku dokonana w oparciu o zweryfikowany stan faktyczny i tym samym ponowne orzeczenie dotyczące sprzeciwu od nakazu zapłaty.

W związku z tym na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak na wstępie.